

Naar vi nu spørger om, hvor mange Konkurs og Akkorder vi i det hele taget har haft i de senere Aar, viser det sig, at Antallet af Konkurs her i Landet var i 1924 543, i 1925 var det 606 og i 1926 681. Der er altsaa i de sidste 3 Aar nogen Stigning, dog maaske ikke saa megen, som mange ærede Medlemmer har troet, og det er ikke saa galt som for 5—6 Aar siden, i den forrige Prisfaldsperiode fra 1921—22; da var vi nemlig oppe paa over 700 Konkurs om Aaret. Vil man nu spørge, hvor mange af disse Konkurs der ramte Landbrugere, vil i alt Fald nogle ærede Medlemmer maaske ogsaa blive forbavsede ved at høre, at af disse 500—600, ja næsten 700 Konkurs om Aaret var der i 1924 kun 18, der ramte Landbrugere, i 1925 gik 25 Landbrugere konkurs og i 1926 41. Der er altsaa ogsaa en Stigning indenfor Landbruget, men det er dog i forholdsvis faa Tilfælde, at Landbrugere gaar konkurs. Som det ærede Medlem Hr. Bording berørte, staar dette selvfølgelig i Forbindelse med, at Landbrugernes vigtigste Kreditorer er deres Pantekreditorer, og de staar regelmæssigt udenfor baade Konkurs- og Akkordforhandlinger. Tvangsakkorder har der ikke været særlig mange af her i Landet, i 1924, 1925, 1926 var der kun henholdsvis 56, 54 og 82, det er ikke mange sammenlignet med Konkurs. Frivillige Akkorder har derimod spillet en meget betydelig Rolle, over Antallet af dem har man ingen bestemt Statistik, men der er sikkert flere Hundrede frivillige Akkorder om Aaret, navnlig har Byerhvervene med Assistance af de bestaaende Akkordforeninger og Kreditorforeninger, som har hjulpet Debitorerne i vidt Omfang til at undgaa Konkurs, opnaaet mange frivillige Ordninger af Forholdene. Om Landbrugets Stilling vil et andet æret Medlem af mit Parti tage Ordet, jeg vil blot gøre opmærksom paa, at der ikke for Landbrugere findes Akkordforeninger af samme Beskaffenhed som dem, man har for Byerhvervene, det kan derfor være rimeligt, at der tiltrænges et Hjælpeorgan, en Bistand, ikke mindst da det jo maa befrygtes, at Betalingsvanskelighederne i Landbruget i de kommende Aar vil blive betydelige, og vi derfor kan befrygte en stærk Stigning af Konkurserne ogsaa i Landbruget, hvis der ikke gives nogen Hjælp.

Lovforslaget gaar altsaa ud paa at skabe et Hjælpeorgan for Landbruget, eventuelt at udvide det til visse Byerhverv, dernæst at begrænse eller endog helt at afskære Konkursbehandling til Fordel for

Akkord og endelig at lette Indgaaelsen af Tvangsakkord. Hovedformaalet med Lovforslaget har ogsaa de Konservatives Sympati, men vi maa advare mod, at man i sin Iver for at komme Debitor til Hjælp gaar Kreditor for nær, der maa være lige Hensyntagen til Debitor og Kreditor, ellers risikerer man at komme til at ramme Debitor, som man netop vil hjælpe, idet man kommer til at skade hans Kredit og den almindelige Kredit i Landet. Jeg maa ogsaa advare imod, at man tillægger dette Lovforslag overdreven Betydning. Den Statistik, jeg har nævnt, viser, at det vel kan være rimeligt, men at det neppe vil faa nogen større Betydning for Landbruget at indrette de Organer, her er Tale om. Landboerne maa heller ikke glemme, at en Mand, der har maattet gaa paa Akkord med sine Kreditorer, vil føle sin Kredit svækket; en Landmand, som selv om han har undgaaet Konkurs, dog har maattet gaa ind paa Tvangsakkord eller frivillig Akkord, skal nok ved sine Forretningsforbindelser, Købmandsforbindelser og lignende mærke, at hans Kredit, selv om han frelses fra helt Skibbrud, er svækket. Nej, det er anderledes kraftige Hjælpeforanstaltninger, Kriseforanstaltninger, der maa til baade i By og paa Land, hvis det skal betyde noget i den økonomiske Krise, vi er inde i, saa foreløbig kan man kun tage dette Lovforslag som et meget ringe Bidrag til at lindre den.

Der er en Række Indvendinger, som man med Føje, synes jeg, kan gøre mod Lovforslagene. Jeg skal nævne nogle af dem. Det Hjælpeudvalg, der omtales i den foreslaede nye § 2 a. i Loven om Tvangsakkord udenfor Konkurs, synes for det første at være noget ensidigt sammensat. Om Skifteforvalteren skal være Formand, er altid noget, man kan diskutere, men de, der skal hjælpe Debitor overfor Kreditor til at faa Akkord, er Folk, der udpeges af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, uden at der stilles Krav om, at de skal være særlig forretningskyndige, men naar de skal danne et Mellemlid mellem Debitor og Kreditor, som ogsaa Kreditor skal have Tillid til, og som kan faa ham til at gaa ind paa Akkord, bør Udvalget naturligvis ikke være alt for ensidigt præget af Debtors Interesser og Synspunkter. Det ærede Medlem Hr. Bording kom vistnok meget rigtigt ind paa dette; her er et Punkt, hvor man ved Sammensætningen, selv om man tilsyneladende vil gøre det saa godt som muligt for Debitor, alligevel kommer til at ramme ham; af disse Mænd